

Vážení přátelé, přijměte pozvání na

13. ročník konference pořádané v rámci kampaně DEJME DĚTEM RODINU,

tentokrát s mottem:

„To je moje dítě“ aneb dítě mezi biologickou a pečující rodinou

Konference je již tradičním setkáním sociálních pracovníků a blízkých profesí, pracovníků státní správy a samosprávy, představitelů akademické obce i náhradních rodičů, zkrátka všech, kterým není lhostejný osud ohrožených dětí.

Co můžete očekávat?

Záměrem konference je, stejně jako v minulých letech, otevírat aktuální témata v oblasti náhradní rodinné péče a podporovat a propojovat odbornou i laickou veřejnost. Tématem letošního ročníku jsou děti pohybující se mezi biologickou rodinou a pečujícími osobami. Děti vyrůstající v pěstounské péči nebo zařízeních ústavní výchovy, které se setkávají se svými biologickými rodiči či jinými osobami dítěti blízkými. Stejně tak děti umístěné v pěstounské péči na přechodnou dobu vracující se zpět do péče rodičů nebo odcházející do péče náhradních rodičů. Otevřeme i téma hostitelské péče, která byť není v zákoně jasně ukotvená, může dětem s nařízenou ústavní výchovou poskytnout výlučný bezpečný vztah s dospělou osobou mimo zdi ústavních zařízení.

Letošní ročník konference se koná pod záštitou paní Evy Pavlové, manželky prezidenta České republiky.

V průběhu konference budete mít možnost v předšálí shlédnout výstavu „Hrdinou proti své vůli“. Tvoří ji 14 fotek Petera Vargy z natáčení filmu Američanka (režisér Viktor Tauš) o dívce, která vyrůstala v ústavních zařízeních v době socialismu. Fotky jsou doplněné o autentické příběhy, útržky ze života a prožívání skutečných dětí/mladých dospělých, kteří strávili část svého života v dětském domově.

Věříme, že pozvání přijmete, a proto si prosím do svých diářů poznamenejte

27. listopadu 2025 od 9:00 do 15:30

Obchodní akademie a Vyšší odborná škola sociálně právní, Zelená 2824/40A, Moravská Ostrava.

Současně Vás žádáme, abyste nejpozději do **10.11.2025** vyplnili a odeslali **[závaznou přihlášku](#)**. Účastnický poplatek činí 1 000,- Kč a informace o platbě a účetních dokladech naleznete v přihlašovacím formuláři. Studenti denního studia mají vstup zdarma. Pokud se nebudete moci zúčastnit, je nutné se odhlásit minimálně 3 dny před konáním konference, jinak nelze uhrazenou platbu vrátit.

Na konferenci můžete vyslechnout příspěvky a diskutovat s našimi milými hosty, kteří přijali pozvání jako přednášející:

„Státní děti – kdy, jak a proč (ne)funguje systém ústavní péče o ohrožené děti a co s tím?“

Mgr. Štěpán Jílka je právník a speciální pedagog. Aktuálně působí na MŠMT jako ombudsman pro ústavní a ochrannou výchovu, kde se zabývá stížnostmi dětí a zaměstnanců ústavních zařízení a pracuje na systémových a legislativních změnách v oblasti ústavní péče. V minulosti několik let působil v Kanceláři veřejného ochránce práv a několik měsíců pracoval také v jednom z ústavních zařízení jako vychovatel. Je velkým příznivcem práce v terénu, ze které čerpá většinu poznatků, problémů, ale také způsoby jejich řešení. To vše pak využívá pro vzdělávání a osvětu, a to jak pro odbornou veřejnost (pracovníci ústavních zařízení a OSPOD, soudci, státní zástupci atp.) tak i pro laickou, prostřednictvím médií a sociálních sítí.

Příspěvek přiblíží, jaké děti v současné době tvoří klientelu zařízení ústavní a ochranné výchovy, s jakými problémy se potýkají a co potřebují. Obecně představí možné přínosy a rizika ústavní péče a na konkrétních příkladech z praxe poukáže na způsob, jakým ústavní péči v systému obvykle využíváme. Cílem příspěvku je představit ústavní péči jako legitimní nástroj řešení situace ohroženého dítěte a jeho rodiny, kterým lze zachránit, ale i nenávratně zranit. Vedle limitů ústavní péče příspěvek poukáže i na její potenciál a konkrétní návrhy, jak jej do budoucna využít.

Dilemata při posuzování nejlepšího zájmu dítěte v rámci soudního řízení o pěstounské péči

Mgr. et Mgr. Hana Číberová je absolventkou Právnické fakulty UK a Filozofické fakulty UK, katedry sociální práce. Po studiu sbírala praktické zkušenosti v advokacii, neziskovém sektoru či na Ministerstvu práce a sociálních věcí. Zúčastnila se zahraničních stáží v oblasti sociálních či právních služeb (Francie, USA, Norsko). Od roku 2019 působí jako opatrovnická soudkyně, kde se snaží aplikovat znalosti a zkušenosti z obou oborů, podporovat interdisciplinární spolupráci. Příležitostně se věnuje lektorské činnosti a přípravě budoucích opatrovnických soudců.

Opatrovnické řízení týkající se pěstounské péče zahrnuje několik oblastí rozhodování, od samotného odebrání dítěte z biologické rodiny a jeho navrácení zpět, po rozšíření práv pěstounů, stanovení vyživovací povinnosti biologických rodičů či úpravu jejich styku s dítětem. Předním hlediskem při všech těchto činnostech je vždy nejlepší zájem dítěte. To však vyžaduje pečlivé zvážení zásahů do jednotlivých práv účastníků – například práva rodičů být se svým dítětem, práva dítěte znát své rodiče a práva na jejich péči či na tělesný, duševní, mravní a sociální rozvoj. V příspěvku se bude Hana Číberová věnovat právě těmto dilematům, která jsou se soudním řízením spojena, a se kterými se soudce musí při svém rozhodování vypořádat.

Biologické kořeny – praxe na ÚMPOD

Mgr. Ondřej Bouša působí jako vedoucí Oddělení psychologů ÚMPOD. Jeho hlavními odbornými oblastmi jsou náhradní rodinná péče, mezinárodní adopce a rodiny v konfliktu (mj. případy mezinárodních rodičovských únosů). Ve všech oblastech se zaměřuje na interdisciplinární spolupráci a na naplňování participačních práv dětí, včetně přímé práce s dětmi.

Mgr. Hana Boudová je psycholožka ÚMPOD a psychoterapeutka. Na ÚMPOD vede agendu biologických kořenů. Věnuje se komunikaci s různými aktéry v procesu mezinárodní adopce. Cílem její práce je bezpečné informování a propojování dětí i rodin v souvislosti s mezinárodní adopcí a hledáním identity.

Ve svém příspěvku představí autoři teoretická východiska, která určují, jaké informace mají právo znát děti osvojené do nebo ze zahraničí o své původní rodině, a zároveň jaké informace mohou získat členové biologické rodiny o adoptovaných dětech. Hlavní část příspěvku se zaměří na praktické zkušenosti ÚMPOD – jak Úřad tato práva naplňuje a jaké postupy při tom využívá.

Opomíjená příležitost hostitelské péče

PhDr. Mgr. Lucie Myšková, Ph.D. je psychologka a supervizorka mající dlouholetou praxi v oblasti prevence a ústavní výchovy, a to jak v přímé práci, tak v práci na úrovni systému. Pracuje v ambulanci klinické psychologie a v Pražském centru primární prevence. Podílela se na tvorbě a zavádění standardů kvality péče ve školských zařízeních a na sledování kvality v oblasti školské primární prevence rizikového chování, implementaci programu Triple P (program zaměřený na podporu a rozvoj rodičovských kompetencí) a programu aART (program zaměřený na zvládání vzteku a rozvoj sociálních dovedností pro děti).

Mgr. Ing. Dana Lipová je socioložka a ředitelka Nadace Sirius, která se dlouhodobě věnuje podpoře znevýhodněných dětí a jejich rodin, dětem ohroženým domácím násilím a nedostatečným sociálním zázemím, dětem v náhradní péči (rodinné i ústavní) a dětem se zdravotním znevýhodněním. Je spoluzakladatelkou Asociace Dítě a rodina. Podílela se na řadě výzkumů v oblasti podpory ohrožených dětí a jejich rodin.

Příspěvek se podívá nejen na současný stav hostitelské péče, ale probere také proč a pro koho ji potřebujeme. Zaměří se na možné přínosy a rizika tohoto typu podpory, včetně toho, jaký význam může mít hostitelská péče pro děti umístěné v ústavní péči. Jedním z cílů příspěvku je i představit výstupy práce meziresortní pracovní skupiny MŠMT, která připravuje koncepční doporučení pro hostitelskou péči. V té spolupracovali odborníci z různých oblastí tak, aby dali dohromady ucelený postup, a to jak ze strany OSPOD, tak zařízení samotných, doprovázejících neziskových organizací a případně dalších zapojených subjektů.

Kontakty dětí v pěstounské péči s osobami jim blízkými

Mgr. Ivana Gocalová působí v Centru psychologické pomoci od r. 2003 jako sociální pracovnice, od r. 2019 také jako metodička sociální práce. Dlouhodobě se věnuje náhradní rodinné péči a tématu kvality doprovázení pěstounských rodin, mj. v rámci projektů Nadace Sirius.

Mgr. Anna Lazecká působí ve Sdružení pěstounů Polárka. V sociálních službách pracuje od roku 2007 a oblasti náhradní rodinné péče se intenzivně věnuje od roku 2014. Má za sebou výcviky pro přípravu budoucích pěstounů a osvojitelů v systému PRIDE, výcviky v DDP, dále pak Komplexní výcvikový program zaměřený na problematiku práce s dětmi v NRP a výcvik Terapeutického rodičovství. Při práci v rodinách pro potřebnou komunikaci využívá různých technik a terapeutických pomůcek, aby více porozuměla dítěti, co prožívá, o čem přemýšlí, jaká je jeho duše a získané informace se snaží propojit mezi všechny členy kolem dítěte.

Ve svém příspěvku se budou věnovat kontaktům dětí v pěstounské péči s osobami jim blízkými, především hlavním principům. Kontakty dětí v pěstounské péči s osobami blízkými neznamenají pouze osobní setkávání, jde o vyhodnocení situace dítěte a sladění všech aktérů kontaktu (dítěte, osoby blízké, pěstouna) tak, aby byly pro dítě bezpečné a smysluplné. Významná je odborná práce s cílem psychické stabilizace dítěte, práce na identitě a životním příběhu dítěte, na vnitřním přijetí

pěstounů důležitosti biologické rodiny pro dítě. Záměrem je propojit teoretické ukotvení s poznatky a zkušenostmi z praxe.

V případě dotazů k organizaci konference se na nás neváhejte obrátit.

Mgr. Lenka Krahulcová, krahulcova@cepp.cz, 777 499 651

Mgr. Ivana Gocalová, gocalova@cepp.cz, 773 785 251

Těšíme se na osobní setkání.

